



President Thomas S. Monson

Var stark och frimodig

Låt oss – alla – ha modet att trotsa den allmänna opinionen, modet att stå fast vid våra principer.

Mina kära bröder, det känns så bra att få vara med er än en gång. Jag ber om himmelsk hjälp när jag nu har tillfälle att tala till er.

Utanför det här konferenscentret har samlats ytterligare tusentals i kapell och på andra platser i stora delar av världen. En gemensam tråd förenar oss alla, för vi har anförtratts Guds prästadöme.

Vi är här på jorden under en märklig tid i dess historia. Våra möjligheter är nästan obegränsade, men samtidigt

möts vi av en mängd utmaningar som till en del är unika för vår tid.

Vi lever i en värld där moraliska värderingar i stor utsträckning har slängts åt sidan, där synden öppet visas och där frestelser att vika av från den raka och smala stigen omger oss. Vi möts av ständiga påtryckningar och av lömska inflytanden som river ner det anständiga och försöker ersätta det med ett sekulariserat samhälles ytliga filosofier och seder.

På grund av dessa och andra utmaningar måste vi ständigt fatta

beslut som kan avgöra vår bestämmelse. För att kunna fatta rätta beslut krävs det mod – mod att säga nej när vi bör göra det, mod att säga ja när så är lämpligt, mod att göra det rätta för att det är rätt.

Eftersom tendensen i dagens samhälle snabbt leder bort från de värderingar och principer som Herren har gett oss, behöver vi nästan säkert någon gång försvara det vi tror på. Har vi modet att göra det?

President J. Reuben Clark Jr, som i många år var medlem i första presidentskapet, sade: "Det är inte okänt med fall där människor som anses troende ... har ansett att de, eftersom de genom att intyga sin fullständiga tro skulle kunna ådra sig sina icke-troende kollegors hån, antingen måste modifiera eller bortförklara sin tro, eller på ett destruktivt sätt späda ut den, eller till och med låtsas förkasta den. Sådana är hycklare."¹Ingen av oss vill bära en sådan etikett, men tvekar vi ändå inte att förkunna vår tro i vissa fall?

Vi kan hjälpa oss själva i vår önskan att göra det som är rätt genom att se till att vi är på sådana platser och deltar i sådana aktiviteter där våra tankar påverkas av det goda och där Herrens Ande trivs.

Jag minns att jag för en tid sedan läste om rådet en far gav till sin son när han flyttade hemifrån för att gå i skola: "Om du någonsin befinner dig där du inte bör vara: Gå därifrån!" Jag ger er samma råd: "Om du någonsin befinner dig där du inte bör vara: Gå därifrån!"

Uppmaningen till mod ges ständigt till var och en av oss. Varje dag i vårt liv behövs det mod – inte bara vid stora händelser, utan oftare när vi fattar beslut eller reagerar på omständigheter omkring oss. Den skotske poeten och författaren Robert Louis





Stevenson sade: "Vardagligt mod har få vittnen. Men ditt är inte mindre ädelt bara för att du inte hör några trumvirvlar och inga folkskaror ropar ditt namn."²

Mod förekommer i många former. Den kristne författaren Charles Swindoll skrev: "Modet är inte begränsat till slagfältet ... eller till att modigt fånga en tjuv i ditt hem. De verkliga proven på mod är mycket mer stillsamma. De är inre prov, som att förbli trofast när ingen ser dig ... som att stå ensam när du är missförstådd."³ Jag vill tillägga att det här inre modet också innebär att göra det rätta fastän vi känner oss rädda, att försvara vår tro med risk att bli hånade och behålla tron fastän vi riskerar att förlora vänner eller social ställning. Den som ståndaktigt står för det rätta måste riskera att ibland bli förkastad eller impopulär.

Medan jag tjänade i Förenta staternas flotta hörde jag talas om bragder,

tapperhet och om män som visade mod. En berättelse som jag aldrig ska glömma handlade om det tystlåtna modet hos en artonårig sjöman – han var inte av vår tro – som inte var för stolt för att be. Av de 250 männen i kompaniet var han den ende som varje kväll knäböjde bredvid sin brits, ibland under översittares spydigheter och icke troendes skämt. Med böjt huvud bad han till Gud. Han vacklade aldrig. Han tvekade aldrig. Han var modig.

Jag lyssnade för inte så länge sedan på berättelsen om en som inte tycktes ha det här inre modet. En vän berättade om ett andligt, trosstärkande sakramentsmöte som hon och hennes man varit på i sin församling. En ung man som var präst inom aronska prästadömet berörde allas hjärtan i hela församlingen när han talade om evangeliets sanningar och om glädjen i att hålla buden. Han bar ett glödande och berörande vittnesbörd där han

stod i talarstolen och såg så prydlig ut i vit skjorta och slips.

Senare den dagen när den här kvinnan och hennes man körde ut från grannskapet, såg de samme unge man som varit en sådan inspiration bara några timmar tidigare. Men nu uppvisade han en helt annan bild där han gick nerför trottoaren klädd i sjabbiga kläder – rökande en cigarett. Min vän och hennes man kände sig inte bara mycket besvikna och ledsna, men också förvirrade av hur han så övertygande kunde tyckas vara en person på sakramentsmötet och sedan så snabbt tyckas bli en helt annan person.

Bröder, är ni samma person var ni än befinner er och vad ni än gör – personen som vår himmelske Fader vill att ni ska vara och personen ni vet ni bör vara?

I en intervju som publicerats i en nationell tidskrift ombads den välkände amerikanske collegebasketspelaren



Jabari Parker, medlem i kyrkan, att berätta om det bästa rådet han fått av sin far. Jabari svarade: "[Min far] sade: 'Var bara samma person i mörkret som du är i ljuset.'" ⁴ Viktigt råd, bröder, för oss alla.

Våra skrifter är fulla av exempel på det slags mod som vi behöver visa varje dag. Profeten Daniel visade ett enormt mod genom att stå för det som han visste var rätt och genom att modigt be sina böner fastän han riskerade döden genom att göra det. ⁵

Mod var utmärkande för Abinadi. Han ville hellre offra livet än förneka sanningen. ⁶

Vem kan undgå att inspireras av Helamans 2 000 unga söner, som lärde

och var exempel på vikten av att ha mod att handla efter det som föräldrar undervisar om, modet att vara kyska och rena? ⁷

Det kanske främsta av de här skildringarna i skrifterna är Moronis exempel. Han var modig nog att hålla ut till det bittra slutet i rättfärdighet. ⁸

Genom hela sitt liv gav profeten Joseph Smith otaliga exempel på mod. Ett av de mest dramatiska exemplen är när han och andra bröder satt fastkedjade vid varandra – föreställ er det, fastkedjade vid varandra – och inspärrade i en halvfärdig timmerstuga bredvid rådhuset i Richmond i Missouri. Parley P. Pratt som var bland de fångna, skrev om en viss natt: "Vi hade

legat som i sömn till efter midnatt och våra öron och hjärtan hade utstått stor pina medan vi lyssnade i timal till våra vaktens oanständiga skämt, förskräckliga eder, rysliga händelser och svordomar."

Äldste Pratt fortsatte:

"Jag hade lyssnat tills jag blivit så äcklad, chockerad, förfärad och fylld av rättfärdig harm att jag knappt kunde avhålla mig från att ställa mig upp och skarpt tillrättvisa vakterna. Men jag sade inget till vare sig Joseph eller någon annan, fastän jag låg närmast honom och visste att han var vaken. Plötsligt reste han sig upp och talade med en tordönsstämma, eller som ett rytande lejon, och yttrade, som jag minns det, följande ord:

"TIG ... I Jesu Kristi namn tillrättvisar jag er och befäller er att tiga. Jag vägrar leva en minut till och uthärda sådant språk. Hör upp med detta tal, annars skall ni eller jag dö I DETTA ÖGONBLICK!"

Joseph "stod upprätt i fruktansvärt majestät", som äldste Pratt beskrev det. Han var kedjad och utan vapen, dock var han lugn och värdig. Han såg ner på de skälvande vakterna som kröp ihop i ett hörn eller böjde sig ned vid hans fötter. De till synes oförbätterliga vakterna bad om förlåtelse och förblev därefter tysta. ⁹

Inte alla modiga handlingar för med sig sådana spektakulära eller omedelbara resultat, men alla för med sig frid i sinnet och en vetskap om att rätt och sanning har försvarats.

Det är omöjligt att stå upprätt om man planterar sina rötter i den skiftande sanden av populära åsikter och gillande. Det vi behöver är det slags mod som Daniel, Abinadi, Moroni eller Joseph Smith hade för att vi ska kunna vara starka och stå fast vid det som vi vet är rätt. De hade modet att



inte göra det som var lätt utan göra det som var rätt.

Vi får alla känna fruktan, uppleva hån och möta motstånd. Låt oss – alla – ha modet att trotsa den allmänna opinionen, modet att stå fast vid våra principer. Mod, inte kompromisser, framkallar Guds gillande leende. Mod blir en levande och tilltalande dygd när man inte bara är villig att dö ärofullt, utan också fast besluten att leva värdigt. När vi går framåt och strävar efter att leva som vi borde, får vi med säkerhet hjälp från Herren och kan finna tröst i hans ord. Jag älskar hans löfte som står skrivet i Josuas bok:

”Jag skall inte lämna dig eller överge dig.

Var stark och frimodig ... Var ... inte förskräckt eller förfärad, ty Herren, din Gud, är med dig vart än du går.”¹⁰

Mina älskade bröder, må vi med övertygelsens mod förkunna med aposteln Paulus: ”Jag skäms inte för [Kristi] evangelium.”¹¹ Och vidare, må vi följa Paulus råd med samma mod: ”Var ett föredöme för de troende i ord och gärning, i kärlek, trohet och renhet.”¹²

Katastrofala konflikter kommer och går, men kriget om människornas

själar fortgår i oförminskad omfattning. Som en tydlig signal kommer Herrens ord till er, till mig och till bärare av prästadömet överallt: ”Låt nu därför var och en lära sin plikt och med all flit verka i det ämbete vartill han är utsedd.”¹³ Då blir vi, som aposteln Petrus förkunnade, även ”ett konungligt prästerskap”¹⁴, förenade i ändamål och begåvade med kraft från höjden¹⁵.

Må var och en av oss gå härifrån ikväll med beslutsamheten och modet att säga som Job fordom: ”Så länge min ande är i mig ... vidhåller jag min oskuld.”¹⁶ Att detta ska ske är min ödmjuka bön i Jesu Kristi, vår Herres namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. J. Reuben Clark Jr, *Den utstakade kursen för utbildningen i kyrkan*, (1994), s. 7.
2. Robert Louis Stevenson, i Hal Urban, *Choices That Change Lives* (2006), s. 122.
3. Charles Swindoll, i Urban, *Choices That Change Lives*, s. 122.
4. Jabari Parker, i ”10 Questions”, *Time*, 17 mars 2014, s. 76.
5. Se Dan. 6.
6. Se Mosiah 11:20; 17:20.
7. Se Alma 53:20–21; 56.
8. Se Moroni 1–10.
9. Se *Autobiography of Parley P. Pratt*, ed. Parley P. Pratt Jr. (1938), s. 210–211.
10. Jos. 1:5–6, 9.
11. Rom. 1:16.
12. 1 Tim. 4:12.
13. Läran och förbunden 107:99.
14. 1 Petr. 2:9.
15. Se Läran och förbunden 105:11.
16. Job 27:3, 5.

